

"GUILLEM CIFRE DE COLONYA ESTARIA ORGULLÓS DE L'EVOLUCIÓ DE LES SEVES OBRES"

Eva Cerdà

És fill i nét de pollencins, però feia més de 80 anys que no venia a Pollença i va tornar en motiu de l'Any Guillem Cifre de Colonya, el seu padri matern. És diu Guillem Rotger Cifre de Colonya i ha passat una setmana a Pollença en companyia de la seva esposa i d'un dels seus tres fills amb la seva parella, temps suficient per retrobar-se amb els llocs vinculats amb els seus avantpassats i per conèixer, una mica més a fons, l'obra de Guillem Cifre de Colonya, el seu padri, però també l'impulsor de l'escola i de la caixa d'estalvis de Colonya; sens dubte, dues obres que han marcat la vida de Pollença i dels pollencins.

La visita de Guillem Rotger Cifre de Colonya va coincidir amb el nomenament de Guillem Cifre de Colonya com a Fill Predilecte de Mallorca, que va tenir lloc en el transcurs de l'acte institucional de la Diada de Mallorca, l'horabaixa del 12 de setembre, al Teatre Principal de Palma. Tot plegat s'inclou dins l'agenda d'actes de l'Any Guillem Cifre de Colonya, homenatge que es ret en motiu de centenari de la mort de Don Guillem.

- Estau content d'haver vingut a Pollença?

I tant! Estic content i orgullós. Diria que em trob dins una nebulosa... Tot i que he de reconèixer que, mentre la família estava molt il·lusionada amb el viatge, jo vaig ser escèptic fins que no vaig tenir els passatges en la mà.

- Què destacaríeu de Guillem Cifre de Colonya?

Per a mi que no el vaig conèixer, perquè quan vaig néixer ja havia mort, el més destacat és la seva honestat, la seva decisió de fer el bé i la bondat. A banda de ser una ment molt brillant, un home anticipat al futur. Pensa que estam parlant de coses de fa més de cent anys!

- Com era Clara Hammerl, l'esposa de don Guillem i padri-na vostra?

Era una dona de caràcter fortíssim, una dona acostumada a manar. Ella, però, estava encariñada amb el meu germà, el nét petit Gustavo, i a mi sempre em manava. A Alemanya, ella era mestra, va ser la mestra d'alemany de Guillem Cifre de Colonya; així es varen conèixer. A banda crec que ella va fer classes a l'escola de Pollença...

- Què li explicava de Pollença, la padrina Clara?

La padrina no parlava mai de Pollença. Ma mare, sí. Tenia devo-

ció per son pare. Encara que hem sabut moltes més coses de Guillem Cifre de Colonya aquí, a Pollença aquests dies, i la veritat és que és impactant. De fet, jo que som hereu de la fredor alemanya de la padrina, em vaig emocionar durant la visita a ca les monges dels Sagrats Cors, al carrer de Mallorca, on conserven coses que varen ser del meu padri Guillem.

- No tenia gaire bons records d'aquella època?

No en parlava mai. Per tant, no ho sé. Però crec que mai no l'acceptaren, a Pollença. Tampoc la compregueren, com no entengueren el projecte de Guillem Cifre de Colonya, que també era el seu. És clar que, si el padri veïés que Colonya Caixa Pollença és una entitat consolidada i que existeix una Fundació Guillem Cifre de Colonya, estaria orgullós de l'evolució de les seves obres!

- Durant uns anys d'infantesa vàreu viure a Pollença, quins records en teniu?

Jo vaig venir a Pollença amb 3 anys, estàvem a Colonya, a les cases noves, d'on conserv fotografies amb el meu germà. Però la veritat és que no record gaire cosa, baixàvem poc al poble. Allò que sí record són els estius a Cala Sant Vicenç, on devíem llogar una caseta. No ho sé. Bé, de fet, allò que tenc a la memòria és que nedàvem a Sant Vicenç, és el record que pot tenir un infant de 6 anys.

- Parlau-nos de la vostra vida?

Jo també vaig créixer amb els ideals liberals del padri, encara que som catòlic. Vaig néixer a Rosario (Santa Fe), l'any 1921. Com he dit, als tres anys vaig venir a Pollença, on vàrem viure alguns anys, i llavors ma mare i jo tornàrem a l'Argentina; més endavant vendria la padrina Clara i el meu germà petit, Gustavo. Des de l'any 1945 vivim a Còrdova (Argentina), on vaig treballar per a una empresa nord-americana. Jo som perit mercantil i, quan em vaig jubilar, feia 25 anys que feia feina per Philips Internacional. O sigui que som especialista en la venda d'electrodomèstics.

- A banda de vos, Guillem Cifre de Colonya té altres descendents?

El meu germà va morir, ell tenia un fill que és arquitecte i viu a Paraná, però hem perdut el contacte. Llavors hi ha els meus tres fills, Marta, Guillermo i Silvia, que ha heretat el gen per a la docència dels meus padrins materns, ja que ella és professora de literatura espanyola i viu de la càtedra. A banda que tenc néts i besnéts,

imagina't!

- Com arribaren a l'Argentina, els seus pares?

No ho sé ben bé. Els pares no m'ho contaren. Però sé que vengueren de joves, perquè uns oncles de mon pare, uns tals Sales, li oferiren feina allà. Mon pare va anar a Rosario, on va treballar durant tres o quatre anys, temps suficients per fer doblers i viatjar a Pollença a cercar ma mare, Antònia, Antonieta com li deien, Antonieta que deu ser un diminutiu d'Antònia, no?

- A què es dedicaren?

La mare sempre va estar dedicada a la llar; ma mare era una idealista com son pare, sempre va dur el record de Pollença en el seu interior, encara que, econòmicament, mai no va ser possible que tornés. El pare, com tots els mallorquins, era forner. Tota la vida va fer feina de forner.

- Teniu contacte amb qualque familiar de Pollença?

La veritat és que no. Això no

Guillem Rotger Cifre de Colonya, amb 87 anys, és feliç d'haver pogut venir a Pollença en motiu de l'Any Guillem Cifre de Colonya.

obstant, esper conèixer els Coll, perquè el padri Guillem Cifre de Colonya era adoptat, abans de ser Cifre de Colonya havia estat Coll.

De fet, el meu fill Guillermo va venir a Pollença fa 22 anys i els va conèixer. A mi, em fa molta d'il·lusió conèixer-los.